

Sygn. akt VI U 653/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	St. sekr. sądowy Katarzyna Herman

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 września 2013 r. w S.

sprawy G. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o podjęcie wypłaty świadczenia

na skutek odwołania G. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 21 marca 2013 roku nr (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił G. K. (1) prawa do uchylenia decyzji z dnia 28 października 2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, dalej jako: ustawa emerytalna) prawo do emerytury za okres od 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

Ubezpieczona odwołała się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez uchylenie decyzji ZUS z dnia 28 października 2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury na okres od 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. i powołując się na wydanie przez Trybunał Konstytucyjny w dniu 13 listopada 2012r. wyroku. Skarżąca wywodziła, że decyzja ZUS z dnia 28 października 2012 r. została oparta na normie prawnej uznanej za niezgodną z Konstytucją, toteż zachodzi podstawa do jej uchylenia. Wskazując na powyższe, skarżąca wniosła o wypłatę świadczeń emerytalnych za okres od 1 października 2011r. do 21 listopada 2012 r. wraz z ustawowymi odsetkami

Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania ubezpieczonej w całości, z argumentacją jak w zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 4 września 2013 r. pełnomocnik ubezpieczonej podtrzymał w całości odwołanie, dodatkowo wnosząc o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Organ rentowy podkreślił, że ubezpieczona nie mieści się w kręgu osób wymienionych w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012 r., gdyż nie nabyła prawa do emerytury w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2019 r. (nabyła prawo do emerytury od dnia 13 listopada 2008 r.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. K. (1)urodziła się (...)roku. Od dnia 1 lipca 1996r. i nadal (także po dniu 1 października 2011 roku) jest nieprzerwanie zatrudniona na podstawie umowy o pracę w Urzędzie Statystycznym w S.

Niesporne, a nadto dowód: dokumentacja w aktach ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

W październiku 2008 r. ubezpieczona złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S. wniosek o przyznanie jej prawa do emerytury.

Decyzją z 28 października 2008 r. organ rentowy przyznał G. K.prawo do emerytury od (...)r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego i jednocześnie zawiesił wypłatę świadczenia z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczoną zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Organ rentowy wskazał, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury, ubezpieczona winna przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Niesporne, a nadto dowody:

- wniosek - k. 1-3 plik II akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja z dnia 28.10.2008 r., k. 16 plik II akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

W styczniu 2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował ubezpieczoną o noweli z 21 listopada 2008 r. uchylającej ust. 2a art. 103 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i o możliwości podjęcia wypłaty emerytury.

W dniu 30 stycznia 2009 r. G. K. złożyła w organie rentowym wniosek o podjęcie wypłaty emerytury.

Decyzją z dnia 10 lutego 2009 r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość oraz wznowił wypłatę świadczenia od 1 lutego 2009 r. tj. od najbliższego terminu płatności świadczenia.

Niesporne, a nadto dowody:

- ZPO – k. 17 plik II akt ZUS O/S.dot. ubezpieczonej;
- wniosek z 30.01.2009 r. – k. 18 plik II akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja 10.02.2009 r. - k. 24 plik II akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

Decyzją z 28 października 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z urzędu wstrzymał G. K. (1) dalszą wypłatę emerytury, z uwagi na kontynuację zatrudnienia przez ubezpieczoną. Organ rentowy wskazał, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury, ubezpieczona winna przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Niesporne, a nadto dowody: decyzja z 28.10.2011 r. - k. 77 plik II akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wyrok ten został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 22 listopada 2012r., poz. 1285.

Niesporne.

W dniu 28 listopada 2012 r. ubezpieczona wniosła o wznowienie wypłaty zawieszonych świadczeń od dnia 1 października 2011 r. powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012 r. W kolejnym piśmie z dnia 30 listopada 2012 r. (data wpływu do ZUS) wskazała, że wnosi o wznowienie wypłaty zawieszonych świadczeń i wypłatę wyrównania wraz z ustawowymi odsetkami.

Na mocy decyzji z dnia 15 lutego 2013 r. organ rentowy podjął wypłatę należnej ubezpieczonej emerytury od dnia 22 listopada 2012 r., tj. od daty opublikowania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. Jednocześnie uchylił decyzję z dnia 28 października 2011 r. w części w jakiej dotyczyła ona zawieszenia emerytury od dnia 22 listopada 2012 r.

Niesporne, a nadto dowody:

- - wniosek - k. 97 plik II akt rentowych ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- wniosek - k. 100 plik II akt rentowych ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja z 15.02.2013 r. - k. 114-117 plik II akt rentowych ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie mogło zostać uwzględnione, choć z całkiem innych przyczyn niż wskazane w zaskarżonej decyzji.

Badając zgodność z Konstytucją przepisu art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych, Trybunał Konstytucyjny powiązał treść tego przepisu z treścią art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS, wskazując iż oba te przepisy nie znajdują zastosowania do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Oceniając skutki wyroku Trybunał doprecyzował przy tym, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury, **nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.** W stosunku więc tylko do tej grupy osób przepis art. 28 cyt. ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych, w zakresie w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy emeryturach i rentach z FUS, utracił moc z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw, czyli z dniem 22 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 1285). Natomiast przepis ten pozostaje nadal w obrocie prawnym i znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury w momencie jego wejścia w życie i później, tj. poczynając od dnia 1 stycznia 2011 r. lub przed dniem 8 stycznia 2009 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że w rozpoznawanej sprawie G. K. (1)uzyskała prawo do świadczeń emerytalnych decyzją ZUS z dnia 28 października 2008 r., którą przyznano jej prawo do emerytury począwszy od (...)r. Prawo do tego świadczenia nabyła więc przed dniem 8 stycznia 2009 r., co oznacza, że nie należy do grupy ubezpieczonych, którym na podstawie omawianego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego zachowano prawo do wypłaty emerytury (dla przypomnienia: są to wyłącznie osoby, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.)

Trzeba też podkreślić, iż Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 listopada 2012 r. wyraźnie wskazał, że rozpatrywana przezeń sprawa nie dotyczyła istoty rozwiązania zawartego w art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, bowiem badane było jedynie zastosowanie nowej treści ryzyka emerytalnego na podstawie art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 r. do osób, które w momencie jej wejścia w życie miały ustalone prawo do emerytury na podstawie przepisów które nie uzależniały realizacji prawa do emerytury (wyплаты) od rozwiązania stosunku pracy.

W powyższej sytuacji można więc dodatkowo wskazać jeszcze, iż z ustaleń stanu faktycznego niniejszej sprawy wynika jednoznacznie, że G. K. ustalono prawo do emerytury w czasie, gdy obowiązywał art. 103 ust. 2a ustawy emerytalnej, który brzmiał identycznie, jak dodany nowelą z 16 grudnia 2010 roku art. 103a ustawy emerytalnej. Dlatego też pierwotnie przyznane jej świadczenie emerytalne zostało jednocześnie zawieszono – właśnie z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Nie uszło uwadze Sądu, że od 1 lutego 2009 r. do 1 października 2011 r. organ rentowy wznowił wypłatę świadczenia, mimo że ubezpieczona kontynuowała zatrudnienie. Jednakże w tym miejscu podkreślenia wymaga, że podjęcia wypłaty emerytury nie można utożsamiać z ustaleniem/nabyciem prawa do emerytury w okresie kiedy nie istniał wymóg rozwiązania stosunku pracy celem realizacji prawa do emerytury tj. w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Podjęcie dotyczy bowiem wyłącznie czynności technicznej, związanej z faktyczną wypłatą (lub brakiem wypłaty) już wcześniej nabytego (ustalonego) świadczenia. Fakt dokonania takiej czynności nie mógł mieć więc żadnego znaczenia w tej sprawie.

Reasumując, trzeba wskazać że w niniejszej sprawie zaszyły przesłanki, które uprawniały organ rentowy do zawieszenia wypłaty emerytury G. K. (1) w okresie od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. (prawidłowość postępowania organu rentowego po tej dacie nie podlega ocenie sądu, który orzeka wyłącznie w granicach zaskarżonej decyzji; na marginesie tylko wskazać należy, że od dnia 22 listopada 2012 r. organ rentowy wznowił wypłatę należnego ubezpieczonej świadczenia, kierując się nieznanymi Sądowi powodami). Ubezpieczona w dniu wejścia w życie przepisu art. 103a ustawy emerytalnej (1 października 2011 r.) pobierała przyznane jej świadczenie, kontynuując jednocześnie zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy, na rzecz którego wykonywała zatrudnienie bezpośrednio przed nabyciem prawa do emerytury, tj. przed dniem (...)r. Trafnie więc zauważył organ rentowy, że swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję znowelizowanego art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) i zasadnie wstrzymał jej wypłatę świadczenia emerytalnego. Tym samym zaskarżoną decyzję organu rentowego należy uznać za prawidłową i odpowiadającą obowiązującemu prawu.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.